

[Chr. Nielsen.]

befolkning vil det være umuligt at tilvejebringe noget sammenligningsgrundlag mellem det ærede medlem og mig, for sagen er jo den, at det ærede medlem repræsenterer den gruppe af befolkningen, som ikke kan få tilstrækkeligt med konservative garantier ind i den nye grundlov. De repræsenterer bagstræbet i vort land, medens vi på utallige områder har stillet ændringsforslag, som skulle udvide folkets demokratiske rettigheder.

Nu må jeg iøvrigt i den forbindelse sige, at hvis man beklager at være stillet i den situation, at kommunisterne stemmer mod grundlovsforslaget, så ser jeg ikke andet, end at man meget nemt kunne få denne situation bortvejret, nemlig blot ved at følge vort forslag om, at udenrigsparagrafen pilles ud af grundlovsforslaget og udsendes til en særskilt folkeafstemning. Mit partis ordfører i folketinget har klart og tydeligt sagt, at træffer man en sådan foranstaltning, vil vi være de varmeste forkæmpere for grundlovsforslagets vedtagelse. Det har man imidlertid ikke villet, og når man har hørt debatten her, forstår man egentlig så udmærket hvorfor. Der er jo praktisk talt ikke eet medlem af de 21, der har haft ordet, ejheller nogen af ordførerne, som har ofret udenrigsparagrafen synderlig opmærksomhed. Ja, man fik nærmest den opfattelse, at adskillige medlemmer endnu ikke har opdaget, at en sådan paragraf er kommet ind i grundlovsforslaget. I den forbindelse hævdede statsministeren, at han i sin forelæggelsestale ikke havde udtalt sig om, at udenrigsparagraffen skulle anvendes til opgivelse af Danmarks suverænitet. Ja, jeg kunne ikke få anden opfattelse, da jeg hørte statsministeren, og jeg er stadig af den opfattelse, efter at jeg har læst fortrykket sp. 430, hvor statsministeren siger:

„Det foreslås — i lighed med, hvad tilfældet er i en række nyere vesteuropæiske forfatninger —, at også Danmark på nærmere angivne betingelser skal kunne afgive sin suverænitet....“

Det ærede medlem hr. Eiler Jensen, som meget kortfattet søgte at fremstille sin optræden i Amerika sådan, at han havde været udsat for nogle forfærdelige misforståelser, indledte med at sige, at når jeg angreb ham, fordi han havde udtalt sig på den af mig citerede måde, var det den sæd-

vanlige form for kommunistisk agitation. Jeg synes, at denne bemærkning er overordentlig letsindig, for det rette forhold er dette, at gennem en årrække har det været et særkende for dansk politik, at kun kommunisterne har vejledt det danske folk om de konsekvenser, der ville være forbundet med de udenrigspolitiske skridt, som rigsdagen tog. Og hver gang har man brugt det samme ordvalg: kommunistisk agitation, kommunistiske overdrivelser. Men ikke desto mindre viser forholdene i dag kun altfor tydeligt, hvor rigtigt vi ser gang på gang. Jeg tænker her i første række på vore udtalelser, da Marshallplanen var til behandling på rigsdagen.

Den gang pegede vi på, at vor tilslutning til denne Marshallplan ville indebære, at vi måtte komme ud for en kronenedskæring. Vi påpegede, at Marshallplanen kun var et første skridt, som ville blive efterfulgt af en militærpagt. Man vidste ikke alle de skældsord, man skulle vælte ud over kommunisterne i anledning af disse vore udtalelser. Imidlertid har vi jo fået kronenedskæringen; vi har også fået en militærpagt i form af Atlantpagten, og da denne var til behandling, fastslog vi, hvor skæbnsvangert et skridt man her stod overfor at tage. Vi pegede på, at følgerne ville blive en fremmed besættelse og udlevering af baser. Vi pegede på, at følgerne ville blive forlænget tjenestetid. Igen blev vi udskreget som idioter og meget andet, men kendsgerningerne i dag viser, at kun kommunisterne talte sandt, og kun kommunisterne oplyste det danske folk om, hvad der forestod efter de vedtagelser, rigsdagen stod i færd med at foretage.

Formanden: Jeg må bede det ærede medlem om at holde sig lidt nærmere til emnet.

Chr. Nielsen: Ja, det skal jeg gerne gøre og fortsætte. — Det ærede medlem hr. Eiler Jensen sagde, at mine bemærkninger mod det ærede medlem, ikke havde nogen forbindelse med § 20, men vor forudseenhed, sådan som den her er skildret, siger os igen, hvilke alvorlige følger denne paragraf vil få for det danske folk, og netop i denne forbindelse er det på sin plads at henvise til, hvad ledende politikere herhjemme har udtalt.

Når det ærede medlem hr. Eiler Jensen påstår, at han har været udsat for nogle forfærdelige misforståelser fra den journa-